

villie har modtaget et større Elevantal end det, hvorom der egentlig var accorderet imellem ham og Ministeriet, og dette har han gjort for Slet Intet. Det forekommer mig saaledes dog virkelig, at Staten staaer i en indirecte Gjæld til Hr. Keller. Jeg er ikke af dem, som gjerne gaar til at votere Pengebevillinger her i Saalen, men jeg kan dog ikke Andet end baade selv stemme for dette Undringsforslag og ligeledes anbefale det til Thingets øvrige Medlemmer, idet det stiller sig saaledes for mig, at det jo dog kun er for det ene Aar, vi give denne Bevilling, og at vi derved afbetale en indirecte Gjæld. Dersom det viser sig daaare, at Elevantallet ikke bliver saa stort i Hr. Kellers Døvsomme-Institut, saa er der Intet iveien for ikke at opføre dette Vælsb paa Finantstøven. Jeg skal altsaa gjentagende anbefale Underændringsforslaget.

N. Jensen: Angaaende de Forslag, der ere stillede under Nr. 17 og 18, kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg skal kun tilføie, at efter de Døvsninger, der have været Udvalget forelagte, staaer det klart for mig, at hvis man vil give Viborg Skole den Udvidelse med Hensyn til Realunderviisningen, som der blev vedtaget ved 2den Behandling, saa vil det være en ligefrem Nødvendighed at bevilge de Penge, som af Ministeriet er forlangt i Forslaget under Nr. 17. Jeg vilde ansee det for aldeles unyttigt og selvmodsigende igjen at vedtage, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, naar man forkaster Forslaget under Nr. 17. Jeg har imidlertid allerede ved 2den Behandling havt Leilighed til at udtale en Betragtning af dette Forhold, som gik i samme Retning som det, der idag er blevet udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, nemlig at jeg ansee det for uhenigtsmæssigt at samle et større Underviisningsapparat paa et enkelt Punkt som Viborg, end der allerede findes der i den lærde Skole, og at jeg vilde ansee det for nyttigere for den almindelige folkelige Underviisning, om den understøttelse, som Staten kunde og efter min Mening burde give til Realunderviisningen, blev

spredt saa meget, det kunde skee, over Landet og som saa mange Byer til Gode som muligt. Jeg troer, at de Byer, der have støttet Andragendet om at faae Realunderviisningen ved Viborg Skole udvidet, vilde sætte meget mere Priis paa, om de bleve satte istand til ved nogen Hjælp fra Statens Side at oprette en Realunderviisning i deres egen Midte, og jeg mener derfor, at man vilde gavne ikke alene de paagjældende jydste Byer, der have støttet Andragendet fra Viborg, men ogsaa Realunderviisningen i det Hele ved at forkaste det Forslag, som af den høitærede Cultusminister er stillet under Nr. 17, og ved at vedtage Forslaget under Nr. 18, saaledes at man ikke alene forkastede det, som den høitærede Minister idag forlanger, men ogsaa det, som blev begjært og vedtaget ved Sagens 2den Behandling. Min Stilling er altsaa den, at jeg stemmer for Forslaget under Nr. 18, men jeg maa erkjende, at hvis det ikke bliver vedtaget, saa vil det være nødvendigt at stemme for Forslaget under Nr. 17. — Med Hensyn til det Forslag, der er stillet angaaende Istandsættelsen af Ribe Bispegaard, skal jeg i al Korthed tillade mig at udtale, at efter, hvad vi hørte af den høitærede Minister, der idag talte paa Cultusministerens Begne, tør man vente, at det vil blive Gjenstand for en meget nøiagtig og alvorlig Undersøgelse, om det lader sig gjøre med Fordeel at træffe det Arrangement, som den høitærede Cultusminister har paatænt. Jeg har for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade villet sætte mig imod at give Ministeren Bemyndigelse til at foretage et saadant Arrangement, men jeg troer, at det bør foretages med meget stor Omhu, idet det faare let kan blive en meget illusorisk Fordeel, man opnaar ved i Dieblicket at slippe til at faae en anden Bygning for taalelig godt Kjøb, naar nemlig denne Bygning er af en saadan Beskaffenhed, at den maastee kan paadrage os de samme store Reparationsomkostninger, som der nu vilde være nødvendige ved den gamle Bispegaard i Ribe.

Frolund: Det kan ikke Andet end glæde mig at see den velvillige Modtagelse, som det Forslag, jeg har stillet, har mødt baade hos den